

13486

EROGENE ZONES

(Erogene zones)

Toneelstuk in drie bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaald

door

Jack Nieborg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EROGENE ZONES (Erogene zones)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNE SCHUT
TOM SCHUT
LOES VAN DE GRAAF
ARTHUR DOBBEN
MARCO BRENDEL

DECOR:

Het toneel bestaat uit drie verschillende plekken. De moderne keuken van 'n rijtjeshuis, de gecombineerde woon-/slaapkamer van een etage op de begane grond en de woonkamer van een appartement boven in een flat. Links bevindt zich de voordeur van het huis. In het midden zijn vier trapjes naar het appartement van Marco.

(tekening decor)

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Een vrijdagavond in de keuken van Anne, de woonkamer van Marco en de woonkamer van Loes.

Als het doek opgaat is het toneel donker. Muziek begint, bijvoorbeeld Queen met "Somebody to love". Tijdens de muziek nemen de spelers hun posities op het toneel in.

Arthur zit op de bank in Marco z'n flat een vakantiefolder te lezen. Anne staat doodstil in haar keuken. In haar linkerhand heeft ze een koffer terwijl ze met haar rechterhand een briefje op de koelkast wilt plakken. Loes zit op haar bed met haar armen losjes om Tom zijn middel heen. Hij staat dicht bij haar met z'n armen in de lucht van haar af gewend. Ze hebben gevochten en op dit moment staan ze in een freeze. Marco staat midden op het toneel. De muziek stopt. Er gaat licht aan op Marco terwijl de rest van het toneel onderbelicht blijft. Marco richt zich tot het publiek.

Marco: Zaterdagavond. Marco Brendel. Eenendertig en werkloos. Ik woon op nummer 23b aan de Pontaanlaan. Dat is die kamer hierboven. Daar woon ik al drie jaar. Daarvoor zat ik nog bij m'n ouders, als ze me niet gevraagd hadden om weg te gaan dan had ik daar nu nog gezeten. Ze kregen steeds meer moeite met mijn manier van leven en uiteindelijk vroegen ze of ik het huis uit wilde gaan. Nou ja, eigenlijk hebben ze me er uitgegooid. Oh, voor ik het vergeet, dit *(doet z'n armen uit elkaar)* is zo ongeveer het eind van dit toneelstuk. Kijk maar even rond. *(hij kijkt naar de verschillende plekken waar nu iets meer licht op komt, tegen het publiek)* Maak je maar geen zorgen, dit wordt de komende twee uur allemaal uitgelegd. Er vertrekt een toestel vanaf het vliegveld over *(kijkt op z'n horloge)* drie uur en ik heb op dit moment niet het flauwste benul of ik daar nu wel of niet in zit. Ik heb 'n ticket, daar heb ik ook voor betaald, maar... het loopt allemaal anders dan ik zou willen. Er staat iets te gebeuren en ik vraag me af of het vliegtuig zonder mij zal vertrekken. Ik vrees van wel. We zullen zien.

Plotseling klinkt muziek van ABBA met "Take a Chance on Me". Het licht verandert in kleurige bewegende spots die over de drie speelplekken schijnen.

Anne verlaat, met koffer en briefje, haar keuken. Arthur legt de folder

onder de tafel waarna hij de kamer verlaat. Op hetzelfde moment verlaten Tom en Loes hun kamer. Marco gaat naar boven naar zijn kamer en doet een kleine tafellamp aan. Op dit moment stopt ineens de muziek.

Marco: *(tegen het publiek)* Vrijdagavond. *(hij drukt op een knop van zijn cassette recorder waarna er rustige operamuziek klinkt. Er zingt een vrouw. Hij laat zich vallen op de bank. Na een tijdje pakt hij de folder en leest hardop)* "Barcelona, de noordelijke stad van het zonnige zuiden, is rijk aan Middeleeuwse architectuur, vooral langs de kleine straatjes in het oude Barcelona zoals de Gotische wijk en de Rambla. Deze twee kilometer lange boulevard, eens een rivier, strekt zich uit tussen de Plaza de Catalunya en de haven. De Rambla del Centre wordt gekenmerkt door de terrasjes van de cafés, zoals het café van de Opera. Hier kan men onder het genot van een glas wijn de voorbijgangers gadeslaan, of het optreden van een groepje clowns, of gewoon genieten van de zon. Vierhonderdneuentwintig gulden voor zeven dagen". *(de muziek stopt. Tegen het publiek)* Dat kan ik net betalen. *(het geluid van een douche)* Het probleem is, dat ik niet in m'n eentje wil gaan. Ik geef hem de ene na de andere hint maar hij lijkt wel blind. Of hij ziet het gewoon niet zitten om met mij weg te gaan. Als ik 'hij' zeg, bedoel ik Arty. Of Arthur zoals hij zelf zou zeggen. Hij woont bij me in. Staat op dit moment onder de douche. Hoor je het water? *(luistert)* Hoor je? *(het water stopt)* Nu stopt het. *(korte stilte)* Vier maanden geleden ben ik m'n baan kwijtgeraakt. Hier wonen werd daardoor een beetje duur en toen heb ik een kamer onderverhuurd. *(Arthur komt van links op. Hij draagt een pak en een sporttas)* Ik had nog maar net een advertentie naar de krant gebracht, toen de deurbel ging. *(Arthur belt aan. Het licht verandert. Marco staat bovenaan de trap)*

Arthur: Hoi. Marco Brendel?

Marco: Ja.

Arthur: Arthur Dobben. Ik reageer op je advertentie.

Marco: *(verward)* Ik heb hem net weggebracht.

Arthur: Dan ben ik in ieder geval niet te laat. Mag ik verder komen?

Marco: Natuurlijk. Neem me niet kwalijk. *(laat Arthur binnen)*

Arthur: Ik ben toch niet te laat? Je bent zo stil.

Marco: Nee.

Arthur: Ik dacht even dat ik te laat was.

Marco: Nee hoor, jij bent de eerste. Ik had alleen nog niemand verwacht.

Arthur: *(kijkt om zich heen)* Niet gek. *(zet z'n sporttas op de grond voor de badkamerdeur)*

Marco: Het is deze woonkamer met verder nog een slaapkamer. Dat is alles.

Arthur: *(kijkt achter de bank)* Maar je hebt toch wel een tweepersoons bed? *(hij lacht)*

Marco: Eh, nee. *(ze kijken elkaar kort aan)* Ik heb de slaapkamer en jij de bank. Het is een slaapbank, je kunt hem uittrekken.

Arthur: Lijkt me redelijk.

Marco: Als het je wat lijkt kun je hier de komende maand wonen. *(Arthur kijkt hem aan)* Als een soort proeftijd, daarna zien we wel verder.

Arthur: Dat komt wel goed, reken daar maar op.

Marco: Ja?

Arthur: Ja. *(kijkt Marco aan)* Dat voel ik. *(ze kijken elkaar een tijdje aan. Marco lacht)* Wanneer kan ik komen?

Marco: Moeten we het niet eerst over de voorwaarden hebben?

Arthur: Hoeveel vraag je?

Marco: De helft van de huur.

Arthur: En dat is?

Marco: Tweehonderdvijfentwintig in de maand.

Arthur: Dat is goed.

Marco: En de helft van gas, elektriciteit, water, telefoon enzo.

Arthur: Maaltijden?

Marco: Daar moet je zelf maar voor zorgen.

Arthur: *(lacht)* Goed. Tot morgen dan maar. Ik ben hier om een uur of tien. Afgesproken?

Marco: Afgesproken. *(ze geven elkaar een hand. Arthur houdt Marco's hand iets te lang vast)* Niet dat er veel te zien is maar wil je niet liever eerst nog even rondkijken voor je ja zegt? *(wijst)* De keuken is daar, badkamer daar en die deur gaat naar mijn slaapkamer.

Arthur: Even snel dan, het klinkt goed. *(Arthur gaat af naar de keuken)*

Marco: *(tegen het publiek)* Hij zou hier een maand op proef komen maar is hier nu al drie maanden. Ik mag hem wel. Hij is erg aardig maar toch twijfel ik nog steeds of ik er wel goed aan gedaan heb. We hebben het leuk samen alleen.... hij is zo wisselend. De ene dag is hij de ideale huisgenoot voor mij, soms zelfs meer. En het volgende moment laat hij me volkomen links liggen. *(Arthur begint te zingen in de badkamer)* Als ik het gevoel had dat hij op de een of andere manier van mij profiteerde zou ik hem waarschijnlijk vragen op te stappen. Ik kan zijn geld goed gebruiken en helemaal alleen wonen is niks voor mij. Misschien profiteer ik juist wel van hem. *(op dit moment komt Arthur vanuit de badkamer de kamer binnen. Hij komt net onder de douche vandaan, zijn haar is nat en hij draagt een grote witte badhanddoek om z'n nek. Hij loopt naar zijn sporttas naast de deur en pakt daar een*

bus deodorant uit. Hij laat Marco zien wat hij uit de tas pakt en schudt de bus krachtig heen en weer terwijl hij terugloopt naar de badkamer. Tegen het publiek) Wat is hij mooi he? Hij heeft zich gedoucht terwijl hij volgens mij niet van plan is om vanavond uit te gaan. Ik heb net in de koelkast gekeken en die zit propvol. Hij heeft een hele kip gekocht, een bos knoflook, kerrie, paneermeel. Hij heeft zelfs een fles wijn koudgezet.

Arthur: *(roept, niet zichtbaar)* Marco?

Marco: Ja?

Arthur: *(niet zichtbaar)* Heb jij plannen voor vanavond?

Marco: Niets bijzonders. *(tegen het publiek)* Misschien is de tijd rijp om het hem vanavond recht op de man af te vragen. Het ergste wat er kan gebeuren is dat hij nee zegt. *(leest in de folder. Loes komt van links op. Zij draagt een tas met boodschappen, gaat haar flat binnen en zet de tas naast de tafel op de grond. Tegen het publiek)* Dat is Loes. Ze is laat vanavond. *(hij pakt een schroevendraaier en tikt op een verwarmingsbuis die naar beneden in de flat loopt. Loes hoort het getik en geeft antwoord door op haar radiator te tikken. Ze doet haar jas uit en gooit deze op haar bed waarna ze de kamer verlaat. Tom komt de moderne keuken binnen met een stapel studieboeken en een glas melk. Hij gaat aan de keukentafel zitten en kijkt de boeken in. Tijdens de volgende scène gaat Marco naar beneden, naar de flat van Loes. Anne komt de keuken binnen met een theekopje)*

Tom: Hoe gaat het met haar?

Anne: Een paar kleine slokjes, meer niet.

Tom: Heb je zelf wel wat gegeten?

Anne: Ja, zonet nog. *(Marco is nu in de kamer van Loes)*

Marco: *(roept)* Netje?

Loes: *(niet zichtbaar)* Ik kom eraan.

Marco: Je bent laat vanavond, schat. *(gaat de keuken binnen)*

Loes: *(niet zichtbaar)* Ik had een vergadering. *(Anne wil het glas melk van Tom opruimen maar hij pakt het zonder naar haar te kijken weg)*

Tom: Daar ben ik nog mee bezig. *(Anne begint andere spullen op te ruimen)* Je bent het niet vergeten? *(ze kijkt hem aan)*
Mijn partijtje squash.

Anne: Ik heb je gisteren al gezegd dat ik naar die bloemschikdemonstratie moet.

Tom: Klinkt opwindend. Kan Nina niet bij haar blijven?

Anne: We kunnen haar beter niet vragen. Haar laatste rapport was niet best en volgens haar moeder heeft ze een hoop werk te doen om dit schooljaar nog te halen.

Tom: Kan ze hier geen huiswerk maken? Het is maar voor een uurtje.
Langer ben jij toch niet weg?

Anne: (*harder*) Ik ben de hele avond weg, Tom. Sophie rekent daar op.
Ze heeft van alles in huis gehaald.

Tom: Wat bedoel je?

Anne: Hapjes en drankjes en zo.

Tom: (*zucht*) Nou goed dan. Ik informeerde alleen maar. Als het niet echt hoeft laat ik Robert liever niet stikken.

Anne: Heb je dan niet gezegd dat het niet uitkomt?

Tom: Ja, natuurlijk wel. Maar ik heb ook met hem afgesproken dat ik hem zou bellen als de situatie zich plotseling zou wijzigen.

Anne: Bel hem dan! Bel je squashmaatje. Laat haar maar alleen. Kan mij wat schelen. Zij is jouw moeder, niet de mijne. (*Anne leegt de wasmachine. Loes komt op*)

Loes: Ik kan een moord plegen voor een kop koffie.

Marco: (*niet zichtbaar*) Er is iemand voor je geweest.

Loes: Wie?

Marco: (*komt op vanuit de keuken*) Twee keer.

Loes: Tom? (*hij knikt*) Heb je hem gesproken?

Marco: De tweede keer wel.

Loes: En?

Marco: Ik heb hem gezegd dat ik niet wist waar je uithing. (*Anne gaat met een volle wasmand af naar de tuin. Zodra ze weg is pakt Tom onmiddellijk de telefoon en draait een nummer*)

Loes: (*na een korte pauze*) Ik denk dat hij de afspraak kwam afzeggen.

Marco: Daar had hij het niet over.

Loes: Waarom komt hij anders twee keer langs?

Marco: Als hij af wil zeggen kan hij dat net zo goed per telefoon doen.

Loes: Lijkt me niet. De vorige afspraak heeft hij al per telefoon afgezegd. Dat durft hij vast geen tweede keer te doen. (*de telefoon van Loes gaat. Ze pakt het op. Marco gaat snel bij haar staan om mee te kunnen luisteren. Loes praat door de telefoon nog voor ze Tom de kans geeft om iets te zeggen*)

Loes en Tom: (*tegelijk*) Hallo, Tom. (*Loes duwt Marco opzij*)

Tom (*zachtjes*) Hoe weet je dat ik het ben?

Loes: Vrouwelijke intuïtie. Waarom praat je zo zacht?

Tom: Omdat ik in de keuken sta.

Loes: In de keuken?

Tom: (*iets harder*) Anne is in de tuin en ik ben in de keuken. Ik moet je even spreken.

Loes: Ja, dat heb ik gehoord.

Tom: Het kan zijn dat ik ineens op moet hangen. Als Anne weer

binnenkomt...

Loes: Ja, ja, dat begrijp ik. *(korte stilte)* Is er iets?

Tom: Het is een beetje vervelend zo door de telefoon.

Loes: Waarom bel je dan?

Tom: Ik ben langs geweest maar je was er niet. Het.. eh.. gaat over vanavond.

Loes: Je wilt afzeggen. *(ze kijkt naar Marco)*

Tom: Ik ben bang van wel.

Loes: *(teleurgesteld)* Ik heb allemaal eten in huis gehaald. Uitgebreid boodschappen gedaan.

Tom: Ik kan hier niet weg, echt niet Loes. Anne moet naar bloemschikken en iemand moet bij m'n moeder blijven.

Loes: Kan je buurmeisje dat niet doen? Nita?

Tom: Nina! Anne vindt dat we haar niet weer kunnen vragen.

Loes: Schijt aan Anne, ik heb kip-kerrie in huis gehaald.

Tom: Misschien kan ik iets regelen voor morgen.

Loes: Als je vandaag niet komt is er helemaal geen morgen meer.

Tom: Loes, hier kan ik ook niets aan doen. *(korte stilte)*

Loes: Dit kan echt niet, Tom. *(Anne komt binnen vanuit de tuin en Tom hangt op)*

Marco: Ongelofelijk.

Loes: *(met haar hand over de hoorn)* Je raadt nooit wat voor smoes hij nu weer heeft. *(door de telefoon)* Tom.... Tom?

Anne: *(zet de lege wasmand op de wasmachine)* In de koelkast staat nog yoghurt, misschien wil ze dat wel hebben. *(Anne gaat af)*

Loes: *(tegen Marco)* Hij heeft opgehangen. Voor vijftig gulden aan boodschappen weggegooid.

Marco: Misschien nemen ze het terug? *(stilte. Intussen pakt Tom de yoghurt uit de koelkast en gaat er mee naar z'n moeder)*

Loes: Al die spullen blijven niet goed... Wat doe jij vanavond? Eet jij mee?

Marco: Dat zou ik graag willen maar Arthur is iets van plan.

Loes: Voor jullie beiden?

Marco: Ik denk van wel. Hij heeft al die boodschappen vast niet voor zichzelf in huis gehaald.

Loes: Spannend.

Marco: Ja, het lijkt me eindelijk een beetje te gaan lukken.

Loes: Wat grappig. Jij probeert een relatie te starten en ik geloof dat ik er het liefst mee wil stoppen.

Marco: Hoor haar. Zonet dwong je hem nog om vanavond hier te komen.

Loes: Dat is het nu juist. Vroeger hoefde ik dat nooit te doen.

Marco: Wie kan het wat schelen, als hij maar komt.

Loes: Mij kan het wat schelen. En dat is ook nieuw. Hoe zou dat nou komen? *(Marco haalt z'n schouders op)* Misschien omdat ik ouder word en kritischer. *(korte stilte)* Weet je? Ik ben niet meer zo tevreden met alles.

Marco: Doe daar dan wat aan. Heb je dat bijvoorbeeld wel eens tegen Tom gezegd? *(ze schudt haar hoofd)* Zeg hem wat je er van vindt. Praat met hem.

Loes: Ik zie hem daarvoor veel te weinig. Daar komt het denk ik ook door. Zoveel praten we niet als we bij elkaar zijn.

Marco: *(lacht)* Oh?

Loes: Hij heeft zoveel aan z'n hoofd als hij hier komt dat hij het heerlijk vindt om even niets te moeten.

Marco: Niets?

Loes: Nou ja, verder niets. *(stilte)* Op dit moment weet ik niet precies meer wat ik voor hem voel. Maar als hij afbelt doet dat wel pijn en dat kan alleen maar als ik nog wel wat voor hem voel. Denk je ook niet? *(hij lacht)* Als ik niets meer voor hem zou voelen dan kan het me toch ook niets schelen dat we elkaar zo weinig zien? Ik geef schijnbaar nog wel om hem. Alleen op dit soort momenten weet ik niet meer hoeveel.

Marco: In ieder geval nog genoeg om je kwaad te maken.

Loes: *(na een korte stilte)* Ik ben niet echt gelukkig. *(Marco staat achter Loes en doet een arm om haar heen)*

Marco: Wie wel? Wijs me twee mensen aan die zeggen dat ze gelukkig met elkaar zijn en ik vertel je wie van de twee liegt.

Loes: Pessimist!

Marco: Het is waar. Het komt maar heel zelden voor dat twee mensen tegelijkertijd gelukkig zijn. Meestal gaat het geluk van de een ten koste van de ander.

Loes: Ik verdom het om nog langer die ander te zijn.

Marco: *(laat Loes los)* Geniet van de mooie momenten en vergeet de rest.

Loes: Er zijn geen mooie momenten meer.

Marco: Zorg dan dat die er komen. *(Arthur komt op vanuit de keukendeur. Hij is nu geheel gekleed)*

Loes: En hoe doe ik dat?

Marco: Door voorlopig eerst maar eens door te gaan met ademen.

Loes: Dank je wel. *(Arthur tikt op de radiator en gaat weer terug naar de keuken)*

Marco: Dat is voor mij. *(wil weg gaan)*

Loes: Veel plezier vanavond.

Marco: Dat zal wel lukken. *(Marco gaat af, Loes kijkt hem na en gaat*

naar de keuken. Wanneer Marco boven in zijn kamer komt gaat hij op de bank zitten. Anne komt op in de keuken met haar armen vol wasgoed. Zij stopt dit in de wasmachine als de telefoon gaat)

Anne: Hallo?... *(verrast)* Oh.. Sophie. *(kijkt vluchtig naar de keukendeur)* Nee, niets, ik had niet gedacht dat je zou bellen.... een wat? Bloemschikdemonstratie? Niet te geloven... Nee, laat maar, dat was tegen Tom. Nou om eerlijk te zijn, ik hou daar niet zo van Sophie. En het komt sowieso niet goed uit want Tom moet squashen..... bedankt voor de uitnodiging. Doe. *(hangt op en gaat door met de was. Arthur komt op vanuit de keuken)*

Arthur: Ik heb wat spullen in huis gehaald en wil eigenlijk wat lekkers gaan maken.

Marco: Ja, ik heb de koelkast gezien.

Arthur: Ik wou je iets vragen.

Marco: Het antwoord is ja, als je je maar een beetje beheerst met de knoflook.

Arthur: Nee, ik wou je vragen of je geen zin hebt om vanavond uit te gaan. Filmpje pakken of zo?

Marco: Oh, lijkt me leuk.

Arthur: Meen je dat?

Marco: Natuurlijk. Welke film dacht je aan?

Arthur: Maakt mij niet uit, ik ga niet mee.

Marco: He?

Arthur: Ik bedoel of je geen zin hebt om in je eentje uit te gaan.

Marco: Wacht even, jij wilt dat ik naar de film ga en dat jij intussen voor ons eten gaat maken?

Arthur: Niet voor ons. Ik heb iemand uitgenodigd. *(ziet Marco z'n reactie)* Misschien had ik eerst met je moeten overleggen. Ik dacht dat je het toch wel goed zou vinden. Je vindt het toch wel goed?

Marco: Je wilt dat ik weg ga.

Arthur: Alleen maar voor een paar uurtjes.

Marco: Daar had ik nog niet aan gedacht. *(stilte. Anne gaat af naar de tuin)*

Arthur: Je vindt het dus goed?

Marco: Nee, het bevalt me helemaal niet. Dit is mijn huis en als je hier iemand uitnodigt om een potje mee te neuken, kun je mij dat op z'n minst eerst even vragen.

Arthur: Ja, dat had ik eigenlijk eerst ook moeten doen maar ja ik..... *(Marco rent z'n slaapkamer binnen en smakt de deur achter zich dicht. Arthur weet niet zo goed wat hij moet doen. Kijkt naar de telefoon en daarna naar de deur van Marco's kamer. Tenslotte loopt hij naar de slaapkamerdeur en klopt aan)* Marco doe niet zo belachelijk. Begrijp

me dan toch, ik heb al van alles in huis gehaald. ik kan het nu toch niet meer afzeggen. Alsjeblieft? Kan het? *(stilte)* Alleen maar voor vanavond. *(stilte)* Als je niks zegt dan reken ik erop dat je het goed vindt. *(stilte)* Goed?

Marco: *(niet zichtbaar)* Donder op!

Arthur: Wat is het probleem? Als het geld is kan ik je best wat lenen voor de bios. *(Marco opent de deur en komt woest naar buiten)*

Marco: Lenen? Je wilt me geld lenen om weg te gaan?

Arthur: Hou het dan maar. Je krijgt het van mij. *(pakt z'n portemonnee)* Is vijftien genoeg?

Marco: Denk je nou werkelijk dat ik die oprotpremie aanneem?

Arthur: Goed dan, ik maak er vijftientig van. Kun je nog iets eten ook. *(Marco kijkt hem ongelovig aan voor hij de deur weer dichtslaat. Arthur blijft achter met z'n portemonnee in de hand. Hij loopt naar de telefoon en gaat bellen. De telefoon in de keuken van Anne gaat over. Tom en Anne rennen de keuken binnen. Anne is er het eerst waarna Tom aan de keukentafel plaats neemt)*

Anne: Hallo?

Arthur: Ik ben het, Arthur.

Anne: Ik denk dat u een verkeerd nummer gedraaid heeft.

Arthur: Ben jij het Anne?

Anne: Ja.

Arthur: Mooi zo, luister, het ligt wat moeilijk vanavond. Het kan niet doorgaan. Ik bel nog wel. *(legt de telefoon neer en gaat op de bank zitten)*

Anne: *(in de telefoon)* Nee, dit is twee, vijf, zeven, drie, drie, zeven. Geeft niet. *(hangt op)*

Tom: Wie was dat?

Anne: Niemand. Verkeerd nummer.

Tom: Een man of een vrouw?

Anne: Een vrouw, hoezo? *(Tom reageert niet)* Sophie belde zonet ook nog. Er hebben teveel mensen afgezegd voor de bloemschikdemonstratie. Het gaat niet door, je kunt dus gerust gaan squashen.

Tom: Oh ja? *(ze knikt, korte stilte)* Misschien blijf ik toch maar liever thuis. *(ze kijkt naar hem)* Is ook wel zo gezellig, een keer een avond met z'n tweeën.

Anne: Stel je niet zo aan, bel Robert nu maar.

Tom: We kunnen samen een flesje wijn openmaken. *(Tom slaat een arm om haar heen en trekt haar tegen zich aan)* Dat hebben we al een hele tijd niet meer gedaan.

Anne: *(duwt Tom vriendelijk opzij)* Dat kunnen we daarna nog doen. Als jij nu gaat squashen leg ik intussen een fles in de koelkast.

Tom: Als je dat wilt.

Anne: Bel hem, toe maar.

Tom: Goed, doe ik zo wel.

Anne: Doe het nu maar, voordat hij een ander vraagt. *(hij gaat naar de telefoon en draait het nummer van Loes. Anne zit met haar rug naar Tom aan de keukentafel. Loes komt uit haar slaapkamer om de telefoon op te nemen)*

Tom: Robert?

Loes: Wie?

Tom: Het ziet er naar uit dat ik vanavond toch wel kan.

Loes: *(opgelucht)* Tom, jij bent het.

Tom: Inderdaad.

Loes: Je klinkt anders. Is Anne bij je?

Tom: Natuurlijk.

Loes: Ik begrijp het. Het gaat dus gewoon door?

Tom: De afspraak van Anne heeft net afgebeld.

Loes: Wat jammer voor haar. Hoe laat ben je hier?

Tom: Hoe laat heb je de baan besproken?

Loes: Half acht?

Tom: Dan ben ik er.

Loes: Tot straks.

Tom: Dag. *(beiden hangen op, Loes gaat terug naar de keuken. Tom lacht opgelucht naar Anne)* Ik ga even een half uurtje bij moeder zitten. *(Tom gaat af terwijl Anne in de keuken blijft. Marco komt op vanuit zijn slaapkamer. Arthur leest op de bank de vakantiefolder)*

Marco: *(tegen Arthur)* Ik heb me bedacht.

Arthur: He?

Marco: Je hebt me toch gehoord.

Arthur: Waarom?

Marco: Ik reageerde nogal kinderachtig. *(stilte)* Zeg me niet dat het niet zo is, ik deed kinderachtig. Ik ga wel weg maar zonder jouw geld.

Arthur: Ik geef het je graag.

Marco: Ik wil het niet.

Arthur: Weet je het zeker?

Marco: Ja.

Arthur: Goed dan. Waar ga je heen?

Marco: Maak je maar geen zorgen.

Arthur: Naar de film?

Marco: Misschien.

Arthur: Elf uur is goed.

Marco: Waarvoor?

Arthur: Om terug te komen.

Marco: Goed, elf uur. *(stilte)* Ben je van plan ergens heen te gaan?
(Arthur kijkt hem aan zonder hem te begrijpen) Die folder.

Arthur: Ach nee. Misschien een keer, Spanje of zo. Binnenkort heb ik een weekje vrij. Maar het is niet zo stimulerend om in je eentje te gaan.
(Marco kijkt even naar het publiek voordat hij op de radiator tikt. Tom komt terug in de keuken. Arthur gaat naar de telefoon en draait een nummer zodra Marco naar beneden naar Loes gaat)

Tom: *(tegen Anne)* Ze is vertrokken. Ligt in een diepe slaap.

Anne: *(streng)* Zorg dat ze wakker blijft, anders zitten we er weer de hele nacht mee.

Tom: Ze doet gewoon even een dutje.

Anne: *(vastbesloten)* Maak haar wakker, Tom. Als ze vannacht ligt te gillen ben jij niet degene die naar haar toegaat.

Tom: Laat haar nou even voor een uurtje. Ze is doodmoe.

Anne: Als hier iemand doodmoe is dan ben ik dat. *(schreeuwt)* Maak haar wakker! *(ze kijken elkaar even aan waarna Tom z'n moeder wakker gaat maken. De telefoon gaat, Anne neemt op)* Hallo?

Marco: *(loopt binnen bij Loes)* Loes, je raadt nooit wat er is gebeurd.

Arthur: Arthur. *(Loes komt op vanuit de keuken)*

Loes: Wat is er?

Anne: Je moet niet steeds bellen.

Marco: Ik kan toch wel met je eten.

Arthur: Kunnen we even praten?

Loes: Oh.

Anne: Als het maar niet te lang duurt.

Marco: Kan het nog?

Arthur: Het kan toch wel doorgaan vanavond.

Loes: Nou...

Anne: Hoe bedoel je?

Marco: Nee dus.

Arthur: De plannen zijn veranderd. Je kunt gerust komen.

Loes: Tom belde zonet en hij komt nu toch wel.

Anne: *(verdrietig)* Nee dat kan niet. Onmogelijk.

Marco: Ik begrijp het.

Arthur: *(vastberaden)* Jawel, ik heb het geregeld.

Loes: Wat is er dan gebeurd?

Anne: *(wanhopig)* Ik kan niet komen.

Marco: *(wil weer gaan)* Vertel ik morgen wel.

Arthur: Doe niet zo flauw.

Loes: Ga niet weg. Wat is er aan de hand? Gaat Arthur geen eten maken?

Anne: Toen je afbelde heb ik Tom gezegd dat hij kon gaan squashen.

Marco: Hij gaat zeker eten maken....

Arthur: Zeg hem dat je je hebt bedacht.

Loes: Wat is er dan?

Anne: Dat kan ik niet doen.

Marco: Het is niet voor mij maar voor iemand anders.

Arthur: Waarom niet?

Loes: Ach, Marco.

Anne: Hij heeft het afgesproken.

Marco: Ik zie je morgen.

Arthur: Kun je ook niet heel even komen?

Loes: Wacht.... *(Marco is nu buiten haar kamer)*

Anne: Ik zou niets liever willen. Ik verlang ernaar om bij je te zijn en even met je te praten. Daar is Tom. *(ze legt de telefoon vlug neer)* Shit!

Arthur: *(legt telefoon neer)* Shit!

Marco: Shit! *(donker)*

Scène 2

Later op dezelfde avond. Het licht gaat aan op Loes haar kamer en de keuken van Anne. Loes zit achter de tafel met haar gezicht naar het publiek. Tom stopt squashspullen in z'n sporttas. Hij draagt een kort jasje.

Tom: *(tegen het publiek)* Tom Schut. Vierendertig. Docent op een middelbare school. Getrouwd, geen kinderen, moeder op sterven. Ze vraagt veel aandacht en heeft een hekel aan Anne, mijn vrouw. Altijd al gehad trouwens. Ze woont nu vier jaar bij ons en is al die tijd trouw gebleven aan haar eerste indruk. Anne trekt zich daar gelukkig weinig van aan en daar ben ik haar dankbaar voor, ook al laat ik dat maar weinig merken. *(denkt na over wat hij zegt)* Waarschijnlijk heb ik het nog nooit laten merken. Zo gaat dat vaak. Als je een aantal jaren getrouwd bent dan laat je steeds minder merken. Het begint met kleine dingetjes.... zo is het in ieder geval bij mij gegaan. Kleine leugentjes, liege-dingetjes en op den duur breidt zich dat dan uit. *(hij is klaar met het inpakken van z'n sporttas, zet hem op de grond en gaat aan tafel zitten)*

Loes: *(tegen het publiek)* Tom en ik kennen elkaar al een hele tijd. We hebben elkaar voor 't eerst ontmoet op de Pedagogische Academie. We zijn bijna verloofd geweest. Voor het examen hebben we het uitgemaakt. Na het examen heb ik hem ongeveer zes jaar niet gezien. Op een dag zat ik ergens wat te drinken en daar zat hij... twee tafels verderop.

(ze kijkt naar Tom maar hij ziet haar niet) Ik herkende hem direct. Hij was niet veel veranderd. *(het licht verandert nu in twee strakke cirkels op beide speelplekken. Er klinkt muziek.*

Tom staat op als hij Loes herkent)

Tom: Loes?

Loes: *(staat op)* Hallo, Tom.

Tom: Loesje! Mag ik? *(ze lopen naar elkaar toe tot voor in het midden)*
Hoe gaat het met je?

Loes: Goed.

Tom: Lerares?

Loes: Natuurlijk.

Tom: *(na een korte stilte)* Woon je hier in de buurt?

Loes: Tien minuten met de bus.

Tom: Nog steeds geen rijbewijs?

Loes: Nooit meer geprobeerd. *(een lange stilte)* Het was leuk je weer eens te zien, Tom.

Tom: Kunnen we niet een keer afspreken?

Loes: Lijkt me niet. Jij bent getrouwd.

Tom: Een keer ergens wat drinken en een beetje bijkletsen.

Loes: Neem je je vrouw dan mee?

Tom: Als je dat leuk lijkt.

Loes: Ja, waarom niet?

Tom: Dan doen we dat. *(ze knikt)* Wanneer?

Loes: *(snel)* Woensdag.

Tom: Ken je de Molenaar?

Loes: Dat vind ik wel.

Tom: Daar is het meestal wel rustig. Een uur of acht?

Loes: Lijkt me leuk om je daar zien.. om jullie daar te zien.

(Tom kijkt haar aan voordat hij links weer afgaat met zijn sporttas. Het licht gaat alleen aan op Loes haar kamer. Loes tegen het publiek)
Stom, ik was er veel te vroeg. Eigenlijk was ik liever iets te laat geweest. Klokslag acht kwam hij binnenlopen... in z'n eentje. Hij had een of andere smoes waarom zijn vrouw niet kon komen. Ergens hoopte ik dat hij haar niet mee zou brengen maar ergens hoopte ik ook dat hij dat juist wel zou doen. Na verloop van tijd wilde ik opstappen maar hij stond erop dat ik op z'n minst nog een drankje nam en tien jaar verder zijn we hier beland. Tien jaar ouder, misschien ook tien jaar wijzer maar in ieder geval geen tien jaar gelukkiger, wat mij betreft. Iedereen is ouder geworden en tien jaar is niet niks. Ik ben niet meer degene die ik toen was en dat geldt zeker ook voor Tom. *(stilte)* Het was voor hem onmogelijk eens een nacht te blijven slapen maar desondanks hebben we mooie momenten gehad. Ik heb wel eens gedacht dat er bij hem een steekje los zat. Hij was zo onvoorzichtig naar Anne toe maar dat maakte het op de een of andere manier ook weer heel spannend. Hij wilde het overal met mij doen. We hebben het wel eens hier op deze tafel gedaan en om het nog spannender te maken wilde hij dat ik de deur open liet staan. Niet dat hij wilde dat iemand ons zou zien maar het idee van gesnapt kunnen worden vond hij opwindend. *(stilte)* De tijd heelt alle wonden, maar deze niet. *(ze gaat naar de keuken. Het licht gaat aan op de kamer van Marco. Arthur komt uit de badkamer in een korte broek en een shirt. Hij draagt een handdoek)*

Arthur: *(tegen het publiek)* Dit wordt een geweldige avond. Marco is niet meer boven geweest nadat hij naar Loes ging. Ik heb hem nog niet eens kunnen vertellen dat mijn afspraak niet doorgaat. Ik ga toch maar eten maken, als hij terug komt is er vast nog wel iets voor hem over. *(hij doet push-ups op de grond)* Ik dacht dat het een fantastische avond zou gaan worden en bovendien een stuk goedkoper dan die

avondjes in een of ander hotel. Dat was haar idee, en ze staat erop dat ze de helft betaalt. Van mij hoeft dat niet eens maar ja... het schijnt modern te zijn om de rekening te delen. *(stilte)* Ik had het nog nooit eerder met een getrouwde vrouw gedaan. Iedereen die dat wel eens gedaan heeft weet dat het anders is. Gestolen vruchten zijn altijd lekkerder, of niet dan jongens? Jullie zitten hier vanavond zeker met jullie eigen vrouwen maar je weet maar al te goed waar ik het over heb. Anne is ergens naar op zoek, ze mist iets. Ik denk niet dat ze dat bij mij vindt maar intussen help ik haar met plezier zoeken. *(stilte)* Marco zoekt ook iets. Soms denk ik wel eens dat iedereen op zoek is, dat houdt ons in stand. *(hij versnelt z'n push-ups)* Nou, en als ik iemand daarmee behulpzaam kan zijn, waarom niet? *(de telefoon gaat, hij stopt met de push-ups)* En ik heb daar een theorie over. *(gaat naar de telefoon)* Als je iemand kunt helpen en daar zelf ook beter van wordt waarom zou je het dan niet doen? *(neemt de telefoon op)* Hallo?... Anne. Waar zit je?... Fantastisch. Neem lijn vijftwintig, die stopt vlak voor het station. *(het gesprek gaat onverstaanbaar zachtjes door. Loes komt uit de keuken, Tom loopt achter haar aan)*

Tom: Dat bedoel ik nu juist Loes. *(stilte)* Je hoort niet wat ik zeg.

Loes: Dat hoor ik maar al te goed.

Tom: Alles wat ik zeg gaat langs je heen. Ik dring niet tot je door.

Loes: Stel je niet zo aan.

Tom: Je neemt me niet serieus, Loes. *(Loes trekt een gek gezicht)* Kijk, dat bedoel ik nou.

Loes: Wat?

Tom: Op de een of andere manier kan ik je niet bereiken. Je maakt ruzie om mij hier te krijgen en het enige wat ik hier hoor zijn mijn eigen woorden.

Loes: Het is ook niet mijn hobby.

Tom: Wat?

Loes: Ruzie maken.

Tom: Dat is helemaal niet leuk voor mij, Loes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto